

Szerkesztőségi iroda:

R.-Szombat, Losonczy-utca 24. sz. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

Bérmertlen levelek nem fogadtatnak el.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Előfizetési díj:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN HÉT VASÁRNAPJÁN.

Kiadó-hivatal:

R.-szombat, Losonczy-utca 24. sz. **Rábely Miklós** könyvnyomdájában. — Ide intézendők a kiadóhivatalt illető előfizetési pénz-, hirdetés-, nyiltér- és felzárólapok.

Hirdetési díj:

Egy négyhasábos pe itors térfogata 5 kr.
Bélyegdíj: minden beiktatás után 30 kr.

Nyiltér:

Egy sor 20 kr.

Előfizetéseket elfogad: A „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala Rimaszombat Losonczy-utca 24. sz., nemkülönben minden hazai postahivatal. Az előfizetések legezlszerűbben posta-utalvány útján eszközölhetők. — **Hirdetéseket** csak a kiadóhivatal vesz fel.

387. szám.

Nyilt levél.

G. M. K. E. 887.

A rima-murány-salgó-tarjáni vasmű részvény társaság tekintetes vezérigazgatóságának.

Salgó-Tarjában.

Mult évi december hó 24. napjáról kelt nagybecsű sorait véve, — addig is, míg alapítványának **300** frtra lett emelését igazgató választmányunknak bejelenthetném, kedves kötelességemnek tartom, az ujabban küldött **230 = kétszáz harmincz forint** vételéről, s ezzel az alapítványi egész összeg befizetéséről tisztelettel értesíteni.

Midőn ezt tenpi szerencsém van, megragadom az alkalmat, hogy őszintén hálás köszönetemnek adjak kifejezést elhatározásáért, azon példányszerű támogatásért, melyben egyesületünk törekvéseit részesíteni méltóztatott.

Elismerésem e szerény adója legyen maradandó jele azon méltánylatnak, melyvel a „rima-murány-salgó-tarjáni vasmű részvény társaság“ t. műszaki igazgatósága által kifejtett, — közjóra irányuló, az anyaginnál nem kevésbé áldásos erkölcsi — működést egyesületünk kíséri.

Hazafiui üdvözléssel.

Rimaszombatban, 1887. évi február hó 21.

Török Bálint s. k.
egyesületi elnök.**Rimaszombat, 1887. február 26.**

Bármi nagyok, eszményiek legyenek is az újkor — s különösen napjaink — fenkölt szellemének vívmányai, egyet az ugynevezett „haladás“-ból szívesen elengednénk, — a nő- és férfi-nem közötti természetes viszony ama lazulását, mely a nők ön-

állóságának (emancipatio) szükségképeni következménye az esetben, ha tulszba megy át.

Odáig nem jutottunk ugyan, hogy ennek hatása családi életünk rendjét az ujvilág (Amerika) fogalmai szerint máris átalakította volna, de bizonyos, hogy erkölseink már érzik a nyomást, mely a nőknek roszul alkalmazott nézeteken alapuló szabadalmazottsága reájok gyakorol.

Távolról sem akarom vitatni, hogy a nők akár a családi élet tüzbelye mellett, akár a nyilvános élet téerein kevésbé volnának jogosítva képességeiket érvényesíteni, mint a férfiak, — de az sem szenved kétséget, hogy a természet által kijelölt hivatás szerint a nő még akkor is férfi védelemre szorul, midőn sikerült magától eltávolítani minden családi összeköttetést.

A nők szabadsága — általánosságban szólva, — mert mi magyarok még Aziában sem ismerjük őket rabokul — jogosult addig, a míg e kérdés csak a szervezetüknek megfelelő tér hódítására szorítkozik, azontul már visszaélés ama hatalommal, melyet a teremő az első „asszonynak“ adott.

Azzal a szabadsággal, melyre nálunk a nőknek szert tenni sikerült, még kibékülhetnek a férfiak, sőt megvallom, hogy szívesen hajlok meg abbéli követelésük előtt is, hogy saját nemük nevelése, gyógykezelése körül önállóan működhessenek, hogy a művészetek terén mindenik elfoglalhassa azon helyet, melyre őket magasan szárnyaló lelkük emelheti.

Egyébiránt a női közönség előtt manapság egyetlen államban sincs elvonva a tér, melyen összes tehetségeit a legüdvösebben érvényesítheti. Nálunk pedig legkevésbé. Inkább megfordítva lehetne mondani, — hogy tisztelet a kivételeknek — tán egyetlen állam nő tagjai sem tartózkodnak a

férfiak közéletébe vegyülni annyira, mint épen nálunk, hol alig vannak e részben korlátok emelve.

A példa legjobban bizonyít.

Itt van jelesül a mi megyénk, ez a „Kis Magyarország!“ Van-e benne társas élet — a ház küszöbén belül, avagy tul — más, mint ami néha napján egy-két multság rendezésében, egy-két színi előadás megtekintésében nyilvánul? Sőt még ilyenkor is, van-e közöttük olyan, ki a társas összejövetelek szálaít egy-egy a különleges érdekeknél magasabb eszmék felé vezetni s öszpontosítani akarná? — Tekintsünk be csak például egyetlen város közéletének viszonyaiba, nem látjuk-e majdnem mindennütt ama kezek hiányát, melyek épen gyöngödségük által hivatvák és alkalmasak arra, hogy az ellentéteket elsimitva, magasztos eszméket tegyenek népszerűekké.

Hogy ez nem csak „nálunk,“ de legtöbb helyen e hazában így van, azt legjobban színezi a sivárság, mely mindenhol és mindenüvé befurakodik, — még a táncvigalmak termeiből sem tud kimaradni s apró köröcskékre szorítja nemesak a férfiakat, de — és talán leginkább — még a nőket is.

Az emberiség „jobbik,“ „szébbik“ felének a nőket nevezzük, hanem az első elnevezésben — bocsánat merészségemért — ez idő szerint több udvariasságot, miut őszinteséget találók, mert azt társadalmunk beteg tüneteinek naponta tágasabb körökben tapasztalható terjedése teszi már legalább is kérdésessé.

Megjelölhetnék itt több olyan társadalmi kórt, melyet alaposan gyógyítani csakis a nők keze tudna. — Kiválasztom közülök a legveszedelmesebbet, a fényűzést, azt, melynek egyedüli célja csak a hiu verseny, hogy ruházatban, ékszerekben

TÁRCZA.

Dalok

(az „Ételka“-esárdához.)

Ősznek árnya suhan által a mezőn,
Nem ragyog rá nap sugára éltetőn,
Fagyos esőkkel hűs alkony ha ráborul
A virág is búsan, hervadóan földre hull.

Lelkemre is bánat árnya nehezül
Csak sohajtok búsan, árván, egyedül.
Tépi gondod fájó szívem szertelen
Őszi fagyos alkony, nem viszonzott szerelem.

Édes, kedves kis babám
Tubiczám, violám
Kék szemekkel kacints rám
Ezerszer, igazán.
Hisz' a szívem tied már
Nem leszek én csapodár
Sohasem.

Azt gondolja a kis lány magába
Hogy mind igaz, a mit ígér babája
Barna kis lány, szót se higgy el belőle
Ha férjed lesz, egy eskőt se kapsz tőle.

Lőrinczy-Szarvassy Erzsike.

A senki fia.

Mert az volt, hasonlóan ama néhány ezrenyi boldogtalankhoz, kikkel csak akkor törődik a hatóság, mikor vagy közkórházba vagy börtönbe, azaz költségbe kerülnek.

Miso is ezek közé tartozott, ámbár csak félig, mert még nem szerzett ahhoz érdemeket, hogy közkölségen jusson emberi jogai tudatahoz: eszébe sem jutott, hogy embernek születven, volna tán joga is követelni a társadalomtól legalább annyi védelmet, mint a menyiben részesülnek például a budapesti Erzsébet-tér verebei — vagy — a város lovai.

Különbem nem is egészen bizonyos, hogy a Miso nevet bevezették-e valamelyik anyakönyvbbe. Nem hívták „sor alá“, pedig jól megtermett izmos legénynyé vált a „nyomorúság kenyérére.“

Volt „más“ neve is. Bolond Misonak nevezték, mivel jó volt neki a „fa-péncz“ is. — Nem ismerte az életbecsét!

egy eldobott száraz kenyér darab kielégítette vágyait, egy korty „ital“ boldoggá tette az álommal, melyet számára hozott.

Ez egyetlen „jó“-ra tanították embertársai, — a többiek — azok ismeretlenek maradtak előtte.

A természet sem bánt vele valami kegyesen. Összes jótéményül csak ép tagjait köszönheté, melyek félig meztelenül husz éven át küzdöttek a tél fagyával, a nyári nap perzselő sugarával. Ez a végtelen nyomor hasonlóvá tette arczát a pöffeteg gomba kinézéséhez, melynek puffadt bőrére sárga, kék és piros vonalakat rajzolt az eső vagy a harmat. E vonalakkal volt a Miso arczára felírva, hogy ő csakugyan a „senki fia“ s e két szóval elbeszéltem származásának szomorú történetét.

Megvallom, e szegény fiu alakján nem volt semmi rokonszenves; az a jó tulajdonsága pedig, hogy soha nem panaszkodott, még ha munkájaért ütlegekben is kapta ki fizetését, még nem tenné alkalmassá arra, hogy rövid elbeszélésemben szerepet adjak neki. De épen utamba akadt, mikor vitték — a temetőbe.

* * *

Hatalmasan „muri“-zott az aranyos ifjuság egy farsangi bál után, örömeire annak, hogy az estélyen felmerülő agynémely „félreértés“-eket is szerencsésen sikerült elsimitani. Mert arról volt szó, hogy X. Henrik életre-halálra kihívta Z... Tónit, mivel ez a „tánczrend“-től nem akart tágitani, még a Zefirke bájos szeméinek kéro pillantásai után sem, a mi bizony elég gorombaság még akkor is, mikor többi hölgyek „négyes“-re sorakoznak. Így okoskodott Henrik és voltak többen az ő nézetén. Hanem hát — a mint illik — szépen kibékültek, s most már csak a felett folyt az eszmecsere, hogy miként hágjanak nyakára egy néhány százasnak, amugy „urasan.“ Folyt is a pezsgő, akár a Szamos.

Kerge Peti bandája pedig, leghiresebb felmagyarországon, huzta a mint csak tőle tel, hogy csak havazott a „bankóta“ körülte.

„Ácsi már egyszer Peti komám, — kiált fel az ifjak egyike — Henrik akar valamit mondai.“

— Halljuk! Halljuk!

„Igen is, hogy akarok mondani, — szölt Henrik felemelkedve helyéről, — azaz hogy teszek egy ajánlatot. — Mi „urak“ épen tizenketten vagyunk itt. Ugy is ki tudja mit hoz a jövő, lesz-e még több ilyen vig napunk? Hát gyöpre magyar, lássuk ki legény a csárdában? A ki három nap alatt a legnehezebb győzelmet mutatja be nekünk e helyen, annak minden adósságát közösen kifizetjük, hogy ne telhessen neki szemrehányást az anyósa, ha lesz; aki pedig

ilyennel nem tud dicselkedni, az fizeti a „czechet.“ — Három nap mulva ez óránan, s itt találkozunk.“

— Eljen, helyes! De ki legyen az első?

— Határozzon a sors!

Tizenkét névjegy majdnem egyszerre hullott a Tóni „klack“-jának piros selymes üregébe, a másik pillanatban már Kerge Peti adott hangot a sorsnak, mely X. Henriket jelölte ki a három napos „hadjárat“ első vitézül.

S a pezsgő folyt, a zene szólt tovább, mialatt a társaság tagjai harsogó kacaj közt igyekeztek egymás küzdtere felett szemlét tartani.

* * *

Három nap mulva ismét együtt „mulattak“ az ifjak. — Z... Tóni ugyan csak lármásan ígérte, hogy így meg amugy „lefőzi“ Henriket, mert oly titáni dolgot, a milyet ő, — már mint Z... Tóni — cselekedett, nem „pipált“ hét vármegyé.

„Hát csak ide vele pajtás — biztatá a társaság egyik tagja — nincs megtöltve, hogy elbeszéléssel Henriket megelőzd.“

„Olyan nincs kedves ezimborám; csak hadd kezdje az „első,“ ahogy a sors akarta.“

E pillanatban érkezett meg Henrik, de olyan dult arcz kifejezéssel, hogy a társak ajkán nem tudott hangra kelni a szokásos üdvriadalom.

Henrik fáradtan foglalta el a számára fentartott helyet; a máskor vig fiuk pedig némán, lesték a fordulat magyarázatát.

Henrik máskor különben férfiasan szép, vidám arcza perczenkint komolyabb lett.

„Fiuk, elvesztettem a fogadást, mindent fizetek.“

— De hát mi törtévt veled? kérdezték majdnem félve a mellette ülök.

— Mi törtévt velem? hát csak az, hogy nemesebb szivre találtam egy koldus rongyai alatt, mint a minőt mi bordonk itt mindannyian. Akinek ez a kijelentésem nem tetszik, az vagy hintsen fejére hamut, vagy álljon az „igazi“ ostrom legelső vonalába, hogy saját vérével mossa le magáról a léhaság bűneit. En az utóbbit választom, az alkalom nem fog sokáig vártni magára.

— De mégis . . . Henrik . . . !

— Tudni akarjátok? Jól van! Hallgassatok ide.

— Ismeritek azt a szép gyermeket ugy-e, kivel annyiszor akartatok boszantani? Tudjátok, mily féltékenyen őrizték: egy anya, egy négy lábú barom, és egy tuskó, mely a kettő között foglalva helyet, ha az öntudat és őszton emberi alakban összezavarodott lényét osztályozni tudók. —

s a háztartás külsőségeiben mulja felül egyik a másikat.

Hát én meghajlom a vagyont, a rang által indokolt ama fényűzés előtt, mely tudományért, művészetért, egyszóval a nemes törekvésekért lelkesedik, ellenben kárhoztatom a zsugorít, ki esupa pénzvagyból megtagadja magától a jólét által biztosított ártatlan örömeit élvezetét. De a fényűzést ott, hol a családnak kell szenvedni, hol a becsület is vásárra kerülhet miatta, ott kárhoztatosnak, ellenben a takarékoságot, hol erre a körülmények intenek, szükségesnek tartja minden józanul gondolkodó.

Való, hogy az oktan fényűzés kápráztatja a férfiakat, s a következményekért ők szintén felelősek, de az ő hibájuk e részben legtöbbször csak szenvedőleges, mert a nők igényei mutatják meg számukra az utat. A kivételek ez igazságon mit sem változtatnak.

A bajt mindenki belátja, de orvoslása nőkre vár. Ime egy tér, melyen kizárólag élhetnek a legszébb hivatásnak: Nevelni a leányokat nem külső ragyogás, hanem a társadalmi életboldogság számára. Hogy miként? arról, ha szabad lesz, máskor mondom el szerény nézetemet. M. Sz.

A népfelkelés felszerelése.

A m. kir. honvédelmi miniszter 1536. sz. a. az országos iparegyesülethez, valamint a magyar- és horvátországi összes kereskedelmi és iparkamarákhoz f. hó 19-éről következő rendeletet bocsátott ki:

A népfelkelési felszerelés rendkívüli nagyobb szükségletének beszerzése terjedelmesebb és gyors intézkedéseket igényelvén, erre, mint a képviselőház pénzügyi bizottságában is kijelentettem, mindenek előtt a hazai gyártmányokból és hazai munkáerővel dolgoztatni szerződött rendes vállalkozóim mellett, a hazai kis ipart, a rövid időhöz képest kifejthető szállítási képessége mérvében lehetőleg tág körben igénybe venni ohajtom, csak az ily uton és kellő időben nem biztosítható szükségletek beszerzését terjesztem ki más forrásokra is.

E végre felhívom, hogy a hatáskörének területén szállításokra vállalkozni ohajtó iparosokat szólítsa fel: mennyiben és mily mérvben hajlandók a ruházat és felszerelési szükségletek szállítására akként ajánlkozni, hogy az általuk elvállalható szállításokat f. évi június hó végéig teljesen befejezhesék, illetőleg Budapesten a központi főruhatarba beállíthatassák.

A szállítások az egyes ruha vagy ruházati és felszerelési cikkekre rendszeresített nemű anyagokból, a szabályszerű alakban, a minták szerint egyenlően készítve eszközöndők s azok csak szakértő bizottsági vizsgálat mellett, kifogástalanul talált minőségben fogadtatnak el és az alább felsorolt cikkek-ből állanak:

Bőr neműek. Bakancsok, gyalogsági derék-

szijak és szuronyhüvelytáskák, puska, köpeny-, és nadrágszijak, kardkötők, kardmarkolat szijak, lovasági tölténytáskák, lovasági málna táskák, lovasági derékszijak, nyeregtagarók, felső és alsó hevederek, kengyelszijak, szűgyszerszámok, kantár esikő-fékszárak, bőr kötőfékek, patkótáskák, málnaszijak, kötegekben, tábori főzőedényzijak gyalogsági és lovasági.

Posztó neműekből. Gyalogsági és lovasági köpenyek, gyalogsági és lovasági sötétkék posztó zubbonyok, tábori sapkák, világoskék posztó nadrágok

Ezen cikkek szállítására az ajánlatok akként terjesztendőek elő, hogy azokban a május és június havakban beszolgáltatandó mennyiségek darab (pár) szerint és a szállítási ár is határozottan kifejezendő.

Minthogy a szállításban a vidéki kisipart kiválóan részesíteni ohajtom, egyes iparosoktól megfelelő biztosíték alapján egyes cikkekre, kisebb mennyiségű ajánlatokat is elfogadok, de azoknak legalább 100 darabra, vagy párra kell terjedni és az ajánlatokhoz képest, a munka kiadása a szükségelt mennyiség erejéig fog az egyesek közt aránylag kiosztatni.

A szállítandó cikkek anyagának és készítésének megismertetése végett az összes honvédelmi mások zászlóalj és huszár ezredek parancsnokait utasítottam, hogy a tudakozó iparosoknak a felsorolt cikkek a raktárban mutassák meg; nehogy azonban e végből a honvédek szolgálatukban zavartassanak, e végből a napnak bizonyos óráit határozzák meg.

A bőrneműek szállítása tekintetéből még közlendőnek tartom, hogy a szerződött vállalkozó Budapesten (Behrenfeld Mór VIII. kerület József utca 45. sz.) kötelezve van saját kiszabott anyagából a varratást a szerződésben megállapított munka árak mellett az ország iparosaival készíttetni; a mennyiben tehát egyes iparosok anyag hiányában csak a varrásra ohajtanak vállalkozni; ahhoz való jelentkezésre utasítandók, a ki velünk a munkát és készítési feltételeket eszközöndi.

Az ajánlatok folyó évi márczius hó 20-ig mulhatlanul közvetlen hozzám intézve előterjesztendőek, hogy a szállítványok kiadása és felosztása iránt kellő időben intézkedhessem.

Állandó panasz tárgyat képezte eddig, hogy a magyar kir. kormány — különösen a hadügyi — szükségleteinek beszerzése körül a kis iparosok érdekeit figyelembe nem veszi. E panasz most, a népfelkelés felszerelése alkalmával nem lehet jogosult; mert egyedül iparosainkon fog állani, hogy a nagy kiterjedésű, s bizonyára haszonnal járó vállalatban erejükhez képesti arányban részesüljenek. — A napilapok hazánk minden jelentősebb iparos városaiból erős mozgalmat jeleznek a polgárok körében, kik sietnek érdekeiket megvédeni. Nem gondolnók, hogy megyénk iparosai e mozgalomtól távol akarnának maradni. S mert hisszük, hogy ezt hazafiságuk sem engedné meg, szükségesnek tartottuk a fenti rendelet közlését. Egyesült erővel történő felépésük nem maradna jó eredmény nélkül, — mindenestre pedig ohajtható volna, hogy ez ügyet megbeszélve, minél többen tennék magukévá.

Fővárosi levél.

(„Népfelkelés” mindenfelé. — Muszka időjárás. — A vigyázatlan hajítás áldozata.)

Borzasztó! Türetlenül! Ez az állapot most már valóban nem tarthat sokáig! Ninesen széles e hazának oly elrejtett zuga, oly titkos helye, oly esendes magánya, a hol a népfelkelés réme ne üldözne. A legszűkebb családi körben, a vendéglők és kávéházak legelrejtettebb zugában, a bálitermek legtökösabb fülkéiben, az utcán, az Isten házában, esabitó budoárookban és színházakban mindenütt és mindenkor csak a népfelkelésről foly a beszéd. Családi körben az aggodalom, vendéglőkben és kávéházakban a politikai kedv hozza a nyelvre a népfelkelés kérdését. A színházakban „népfelkelő kuplékat” énekelnek és még a szerelmesek is beleszóvik vallomásaikba a népfelkelést. A népfelkelő tisztek, vagyis azok, a kik ily állásra jelentkeztek, sokkal büszkébben beszélgetnek az utcán, mint más halandó ember, pedig alighanem azok fogják az orrukat legelőbb lekonyítani.

A budai polgári lövész-egylet lögyakorlatokat rendez a népfelkelők számára. A gyakorlatok márczius közepén veszik kezdetüket és azoknál a Verndl-féle fegyvereket fogják használni, mivel a népfelkelő csapatokat háboru esetén ily fegyverekkel fogják ellátni. A kis iparnak is meg lesz a maga haszna a népfelkelésből, mert minden jel arra mutat, hogy a honvédelmi miniszter a népfelkelés számára szükséges bőr- és posztóneműek beszerzésénél igénybe fogja venni, mint azt az összes kereskedelmi és iparkamarákhoz intézett leiratában kifejezte, mely szerint „a hazai kis ipart a rövid időhöz képest kifejthető szállítási képessége mérvében, lehetőleg tág körben igénybe venni ohajtja.” Az a körülmény, hogy a képviselőház a népfelkelés felszereléséhez szükséges költséget egyhangulag megszavazta, természetesen rendkívüli lélekemelő hatással bírt és egy álló napig egyébről sem beszéltek, a mi pedig a fővárosban nagy szó.

Nálunk 10 napig valóságos muszkaidőjárás volt, olyan, hogy egy tisztességes népfelkelő ki sem lépett az utcára csak nem volt muszka. Különösen 19-én estefelé olyan hó-

val vegyes jéghideg, dermesztő vihar seperte végig utcáinkat, hogy a kocsik kénytelenek voltak megállni, vagy neki mentek egymásnak, a járóelők közt pedig annyi összeütközés történt, amennyi előreláthatólag egy orosz-osztrák-magyar háboru esetén sem fog történni.

A vigyázatlan hajításnak ismét két áldozata volt. Az első eset a váci köruton történt mely alkalommal egy teherhordó kocsit rudja egy bérkocsi ablakán át egy benn ülő magánhivatalnok mellkasát szeszuzta, minek következtében a szerencsétlen másnap meg is halt. A második eset Barany Ádám rendőrfelügyelővel történt, ki kiesi, könnyű, kocsi-jával az állói uton hajtattott, midőn egy teherszállító kocsit nekiment és úgy meglökte a könnyű kocsit, hogy Barany az ülésről leesett és több kisebb sérülések mellett egyik bordáját betörte és tüdejét megsértette. A Károly-köruton meg egy postakocsi borított fel sebes hajtás következtében egy üres bérkocsit, melynek kocsisa lábát törte. — Lám, milyen baj az, ha a posta egyszer sietni akar.

Vende Soma.

Meghívás.

A gömörmezei gazdasági egyesület igazgató választmánya folyó évi márczius hó 6-án délelőtti 10 órakor Rimaszombatban a városházán gyűlést, folytatólagosan pedig lötenyészési bizottsági gyűlést tart, melyre ugy a választmányi, mint a lötenyészési bizottsági tagokat, nemkülönb minden érdeklődő ügybarátot van szerencsém tisztelettel meghívni.

P.-Apáti, 1887. február hó 22.

Vajda Gyula, g. e. titkár.

Hirek és vegyesek.

Nyugdíjaztatás. Papp Ábrahám kassai, majd budapesti kerületi állami főmérnök, ki megyénkbeli — sok jó emléket hagyva maga után — a 70-es években távozott, közelebb nyugdíjazva lett.

Halálozás. Bondi Lipót előbb sütő iparos, utóbb kávé, most fával kereskedő neje, szül. Beer Fáni, egyike városunk izraelita lakóinak, ki hozzánk Csehországból származott, és sok jó tulajdonságai által közbeesülésre vált érdemessé, e hó 24-én hirtelen elhunyt. Sok tagu család — gyermekek, unokák, rokonok nagy száma gyászolja váratlan halálát, melyről valláskülömbőség nélkül igen sokan vettek sajnálkozással tudomást.

A rimaszombati nőegylet folyó hó 20-án tartotta meg thea-estélyét a „három-rózsá” díszteremben. — Az estély minden tekintetben fényesen sikerültnek mondható, ott láttuk nemesak városunk, hanem egész Gömörmeze színe-javát. A nőegylet mindent elkövetett, hogy vendégeinek egy kellemes es mulattató estét szerezzen, ugyszintén a meghívottak is igyekeztek azon, hogy megjelenésükkel az estélyt minél fényesebbé tegyék s az igyekezet egyik részről sem hiúsult meg, a czél el lett érve. — Az ételek, italok és kiszolgálás semmi kívánni valót sem tüntetett fel, a vendégek fényes koszoruját pedig a nagy terem alig bírta magába fogadni. A nőegylet részéről az érdem országrésze Farkas Ábrahámné elnök- és Abonyi Jánosné igazgatónő urhölgyeket illeti, a kik fáradságot nem kímélve, teljes erejükbelől — napokat fáradozva — fáradoztak a nemes czél érdekében, s ez önfeláldozó törekvésükért nem vártak egyéb jutalmat, mint a nemes czél pártolását, a miben teljesen megjutalmazva is lettek. — Elismerést érdemelnek még azon urak és hölgyek, a kik résztint felügyelet, résztint pedig felszolgálás által igyekeztek az estély fényét emelni, még pedig első érdem a gazdasszonyoké, a kik az ételek izletes elkészítése körül remekeltek, és pedig: Molnár Lajosné, Reisz M. Emma, Györy Róza, Stolez Józsefné, Kovács Zsigmondné, Hollósy Józsefné, Simko Nándorné, Dapsy Józsefné, Madarassy Dezsőné, Baksay Istvánné, Szerényi Jánosné és Richter Vítusné urnők, azután pedig azon asszonyoké és leányoké, a kik lankadatlan figyelmükkel, kivitták az összes vendégek magasztalását, és pedig a szivar-eladásnál: Kishonthy Erzsé, Ethey Anna, Németh Juliska, Szücs Károlyné, Adorján Róza, Molnár Józsefné, Török Ilona, Kubinyi Gyulané, Györy Erzsike, Kiszely Malvin, Fekete Ilona, Hennyey Kálmánné, Glósz Margit Pongrácz Pálné, Kovács Anna és Folyamny Kálmánné, a czukrászdában: Dobožiné, Csider Giza, Benkovies Vilma, Bornemisza Lászlóné, Radvánszky Ilona, Farkas Erzsé, Hámos Lászlóné, Glósz Mariska, Hanvay Mariska, Szentmiklóssy Kálmánné, Marton Lenke, Both Anna, Ethey Anna, Csesznok Emma, Lucze Róza, Samarjay Jánosné, Sütőhe Ilona, Tar Etelek, Pongrácz Pálné, Marton Anna, Madarassy Vilma, Kern Adolfné, Kálniczky Ilona és Baksay Matild, az étkek felszolgálásánál Kubinyi Ilona, Biró Gizella, Kemény Erzsike Rábely Ferike (Bpestről), Prunyi Ida, Szeverényi Irma, Stolez Milka, Török Juliska, Majomi Mariska, Kalocsay Erzsike, Patay Teréz, Kishonthy Margit, Szlávay Mariska, Feledy Mariska, Berács Ida, Hanvay Erzsike, Engelman Irén, Galgon Katinka, Diószeghy Piroška, Jakovecz Mariska, Kubinyi Anna, Balázs Erzsike, Soós Ilona, Soós Erzsike, Kandra Zsuzsi, Lőrinczy Anna, és Mikulik Milka. Végül Simko Nándor, Stech Kálmán, dr. Veres Samu, Baksay István és Szabó József urak érdemlik meg fáradozásaikért az ösziete elismerést. — A vacsorát táncz követte, melynél csak az volt a hiba, hogy a terem kicsinynyé lett a tánczoló részére, a mi felől a „rendező” urak bizony-bizony tehettek volna valamiké; hanem azért a kedélyes mulatságnak így is csak a világos reggel hozta meg a végét. — A pénzübeli eredmény még ma ismeretlen előttünk.

An-róczei műkedvelő társulat által farsang utolsó napján rendezett bohóczestély páratlanul áll e farsang mulatságai között. — Valódi carneval volt az, mint írják. — Jövő számunkban részletesen fogunk róla megemlékezni, most csak azt jelezük, hogy a bevétel a 600 frtot meghaladja.

A Gömörmezei nép- és iparbank folyó hó 21-ikén tartotta évi rendes közgyűlését. A megjelent 45 tag által mintegy 8—900 részvény volt képviselve. — A gyűlést Bernáth Gyula igazgató nyitotta meg, felhívva a jelenlevők figyelmét arra, hogy az alapszabályok értelmében megkivántató számú részvény képviselve, s így a gyűlés határozatképes lévén, a tanácskozás vezetésére elnököt válasszon, mire a közgyűlés az elnöki teendőket teljesítésére Konyha József nyug. ref. lelkészt kérte fel, ki az elnöki széket el is foglalta. — Az elnök üdvözlő szavai után felolvastak és egyhangulag tudomásul vétettek az igazgatóság és felügyelőbizottság jelentései az 1886-ik évi üzletéről. —

Ez a leányka futott, bujt előlem, bár sohasem közeledtem feléje. Nem sülyedtem annyira, hogy józanul tettem volna. — Silány tivornyánk, botor gondolatomnak és — — — hiúságomnak azonban préda kellett és én — — — megfojtottam az őrebet, elaltattam az anya aggodalmait, s a szegény Ágnes követett — — — gyanútlanul. — De nem számítottam a Misora. Nyomomban kellett lennie mindenütt, bár nem láthattam sehol, mert az éj sötétsége takarta mérenyletemet.

Szállásom kapuja előtt látatlan kísérőnk reám rohan, s mielőtt még csak feleszmélhettem volna, a leányt ölébe kapva, néhány pillanat alatt eltűnt előlem. Biztosra vettem, hogy csak az anyjához vihette. Nem találtam ott. Egész éjen át barangoltam utánuk, óránkint visszatérve, mindig azt gondolva, hátha otthon van? Szürkület felé a város végén egy fabódéhoz jutottam. — Hallottatok-e már embert vaczogni, mikor halálos hideg veri alsó fogsorait a felsőhöz, őrijtő esikoritással szorítva őket olykor egymáshoz? Ilyen hangot csak a sírbolt kulcsa tud adni, mikor berozdált zárja egy-egy új halottnak készül feltárni a bejáratot.

E percében feledve még az óvatosságot is, felszakítottam az ajtót, de ha egy anyatigris mereszti vala reám szeméit, nem rettentem volna meg annyira, mint a Misótól, ki rongyaival takargatta, lehelletével melengette a esendesen alvó leányka tagjait. — Szegény Miso! Nines az szem, mely oly szeliden mint az övé, oly érthetően tudta volna kiijejezni: „Segitsen, lássa, egy óra mulva megfagy.” Nem féltette már, hisz a nap fénye örködött felette. Kevés idő mulva Agnes haza jutott. — Ez tegnapelőtt volt, Misot meg ma tettemtettem el. — Ez történt velem. — Hadd hallom, melyitek tudna versenyezni Misoval, ha még élne szegény? Azt mondjátok, bolond volt? Akkor mik vagyunk mi, a lovagok, kik a becsület óreiül mutatjuk be magukat a világnak, mialatt a védtelenek nyugalmát feldolni készek vagyunk? Vége is ez jó lecke volt nekem, nem adnám sokért, ha lenne hatása reátok is.

S a még előbb könnyű véru ifjak ószinte komolysággal adtak Henriknek igazat.

* * *

A legújabb napi lapok hirei szerint X. Henrik V.-én tizenketted magáva az első osztályu lelkelők közé iratkozott — azon kéréssel, hogy „annak idején” mielőbb a rendes sorhadba osztályoztassanak.

Es a „jó fiúk” mindenikéből lehet egy igazi hős; mindenikéből a szív sugallata szerint. — s ha elesnek, várni fog reájuk az, a ki csak megelőzte őket. — a seuki fia. Szántó Miklós.

E jelentésekből, kiemeljük a következőket: a forgalom volt: 1.141.997 frt 94 kr.; vagyon és teher kimutatás: 653.421 frt 82 kr.; bruttó jövedelme: 460.055 frt 27 kr.; tisztajövedelme pedig: 124.322 frt 74 kr., melyből 3000 db. részvény-után 8% jével 12.000 frt osztott ki, 150 frt jótékonyezélra. 30 frt jutalmazásra fordított, a többi pedig a jövő év jövedelmére jegyeztetett elő. — A felügyelőség tagjait megválasztották: Baksay József, Bodor István, Nagy Ferenc, dr. Szabó Samu és Terhes Pál; napbiztosokká: Barányi Gusztáv, Báthory Ferenc, Burszky Sámuel, Csapó János id. Csapó János ifj. Czikora János, Endrédi István, Fabry János, Fejes István, Fülöp Beniamin, Gasko János id. Kalocsay Gyula, Kemény Bertalan, Kovács István Cseh, Kovács József timár, Kovács Zsigmond, Kozák István, Kresz József, Miskolczy István, Nagy Béla, Patzek Emil, Soós Ferencz építész, Süteő István id., Süteő István ifj., Szabó János ifj., Szabó Károly, Szabó Károly dr., Széplaky Lajos, Szöllösy István kántor, Veres Samu dr., Zachar Gusztáv és Zehery István dr. — Végre az elnök szerencse- és áldás-kívánatokkal zárta be a gyűlést.

A putnoki népbank, mint kölcsönzővetkezet 1886. évről beküldött üzleti kimutatásából közöljük a következő főbb adatokat: Forgalma volt összesen 1.460.636 frt 21 kr. Vagyon-mérlege 377.287 frt 95 kr. — Összes jövedelme 33.525 frt 68 kr., melyből 8.235 frt 18 kr. került, mint 1886. évi üzleti eredmény, a részvényesek, tartalékalap közti felosztás alá.

Zenészet új dajongal örveidzette meg a farsang utolsó napjain tartott vigalmak előkelő közönségét Dapsy József né szül. Csesznok Vilma urnó. ki ezuttal már harmadik művében mutatta be zenei tehetségének figyelemreméltó erejét. S hogy költői felfogásban emelkedett szel-leme csakugyan hódított, azt „Etelka“ esárdásának gyakori isméteteitése igazolta kétségteleül. E zenei mű, bár szerzője még nem is tudott végre megszabadulni egy némely régiebb népdalunk egyes hangjai befolyása alul, de kétségteleu, hogy harmadik része önállóságra s eredetiségre vall. mindenesetre pedig méltó arra, hogy zenevilágunk érdeklődéssel kísérje a szerző további haladását. E műnek nem kevésbé hangulatjeljes szövegét lapunk tárczarovatában találja szives olvasónk. A zenemű a rimaszombati négyzet tulajdona s kapható Raiz-Marikovszky Emma urnónél.

A feleli iparosok olvasó-egylete könyvtára javára, az egyesült éneklő-kar pedig folyó hó 13-án harmónium költségeinek fedezése céljából — a Szilassy kastélyban — hangversenyyel egybebotott jótékonyezél mulatságot rendezett. — A hangversenyt a zenekar operával nyitotta meg. Az éneklő kar együttesen előadta: „Marseilleise“, „Eladó leány“, „Egyveleg magyar népdalokból“ és „Esti ima“ Kreutzer „éji szállás Granadában“ című dalművéből. Továbbá négy kartag által előadott: „Nekem is lesz egyszer még szép ünnepem“ Szentimrei E.-től és „Temetésre szól az ének“ Petőfytől, dallama Mosonyi Mihálytól — Lovcsányi Béla és Sándor Szilárd urak hetással szavaltak. Ge-deon Lajos ur pedig több darabot játszott művészielen, magyar népdalokból czimbalmon, zenekíséret mellett. — A hangversenyt reggelig tartó kedélyes táncmultság követte. Jövedelem 70—80 frt. Azon tisztelt urak és hölgyek, kik ez összeget áldozatkészségükből kifolyó felülfizetésekkel nevelték, fogadják a rendezők s érdekelt körök e helyen is kifejezett hálás köszönetét. Vidéki.

A kutba fult e hó 23-án este Serke községben egy Koleszár Mihály nevű urasági kecsis, kinek már meg-merevült hullájára eseléd társai csak más napon, a reggeli itatáskor akadtak. Valószínűleg vigyázatlanság áldozata lett, mert a fejére, lezuhanás folytán kapott seben kívül, másféle külső sértés nem volt rajta észlelhető.

Országos pótvásárunk, mely felsőbb engedély foly-tán Rimaszombatan e hó 23. és 24-ik napjain lett meg-tartva, a közönségre néve meg a legszerényebb igényeket sem tudta — általában — kielégíteni. Eltekintve a marha-vásáron némi esekély jelentősebb forgalomtól, határozottan lehet állítani, hogy az efféle „pótlás“okból csak is a bérlők huznak nyereséget; ellenben az iparosok, gazdákra néve csak károkat okoz. E meggyőződés tette néptelenen min-denik piacozot, hol bár kevesen foglaltak helyet árúikkal, de még kevesebben vették igénybe az erős kínálatot. E mel-lett merültek fel még jogos panaszok is, melyeket — most tárgyhalmaz miatt nem hozhatván a nyilvánosság elé — közelebbi számunkban lesz szerencsénk hatáságaink figyel-mébe ajánlani.

Kitűnő bizonyítvány. Tekintetes (hatóság)! Még 1883. évi Január hó 19-én (A-ban) elhalt B. B. hátrahagyásávalót végrendeletileg több tanu aláírásával bizonyítatik, hogy nékem B. B. mint betegségben legközelebbi szomszédja s ápolója lévén 30 frtokat hagyományozotsót 1883-ik évben és martius 10-én 000 sz. alát tárgyalatot ügyben, és mai napig a fént nevezet hagyatékot fel nem vettem! Oda ter-jed alazatos kérelmem, miszerint ezen ügyet a Tek. (ható-ság) kezeli, vagy a fént nevezetőséget kifizetny, vagy ke-gyes felvilágosítást adni hova forduljak. Kerelmem ésmé-telése mellett alazatos szolgálja. X. X. m. k. kitanító.“ Bizony szép! E szóról-szóra, legkisebb részletekig hű másolat után, mégis kíváncsiak lehetünk arra, hogy a tisztelt tanító ur növénydekei mennyire haladnak évenként a magyar szó- és helyesírás ismerete körül?!

Eléghetetlen faszekrények. Levelezünk a következőket írja: Tanczos Rezső hazánkfia, bécsi pénzszekrénygyáros, kinek a császárvarosban nagy kiterjedésű gyára van, legutóbb egy oly találmányra nyert az összes európai és amerikai ál-lamokban kizárólagos szabadalmat, mely hivatva van a tűz-mentes pénz- és okmányszekrények gyártásának terén az egész művelt világban általános feltűnést kelteni. Ezek az eléghetetlen faszekrények, melyek nyilvánosan megtartott hivatalos tűz-próba alkalmával bámulatos eredményt mutattak fel. Az izzóvá tozósított faszekrényben elhelyezett iratok, papirpénzek, köny-nyű báliruhák stb. a szekrények felnyitása után égy oly álla-potban találtak, mint mikor a szekrényekbe tették. Tanc-zos a tűz- és betörésmentes pénzszekrényeket is ez ujítással készíti, mely rendkívüli előnyökkel bír a régi rendszer fölött, a mennyiben tűzmentességük nagyobb, mert a külső vaslemez kétszer vastagabb a régiéknél, míg a belső falat képező impregnált faburkolat, mint rozsvévező, a melege-nek befelé húzóását gátolja, míg betörésmentességét az 5 milliméteres vasfalnak már említett vastagsága és szilárd-sága fokozza. Czélszerűségük szembezők már azért, mert e szekrényeknél az eddigi rendkívüli vastag falak elmarad-nak és így a szekrények belsejében sokkal több hely ma-

rad, a mi természetesen nagy árkülönbséget idéz elő, mert a ki eddig kéaytelen volt pl. 3-as számú szekrényt hasz-nálói, annak megfelel a Tanczos-féle 1-es számú is, miután belső terjedelme amazéval egyenlő. Rendkívül czélszerűek nagy üzletek, irodák, intézetek stb. számára a nagy, tűz-mentes faszekrények, könyvek és okmányok elhelyezésére. Ily pénztárak és szekrények egy év óta mintegy 1000 da-rabban terjedtek el és vevők közt van a legtöbb pénz- és biztosító-intézet, a közös hadügyminiszterium, hadparancs-nokság, vasutak, az első magyar általános biztosító-társulat, a „Fonciere“ és „Magyar-Francia“ biztosító-intézet, Ko-burg herczeg, Tisza Lajos gróf, Hohenlohe herczeg, szá-mos postahivatal, az országház építő-bizottsága és a legelő-kelebb kereskedőházak. A fentemlített czég egyszerű meg-keresésre szivesen nyújt bármilyen felvilágosítást.

A magkereskedelem ellen újabb felfhangzó pana-szok, valamint a földmívelési miniszterium részéről a mag-kereskedésre néve tervezett reformok tárgyalására nemrég egybehívott enquete alkalmából a gazdák körében nagy te-kintélynek örvendő „Magyar Föld“ című gazdasági szaklap szerkesztője időszerűnek tartotta személyesen meggyőződni a felől, hogy az érintett panaszok a fővárosi magkereske-delemre néve alappal bírnak-e, jelesül tüzetes szemle alá véve Mauthner Ödön fővárosi magkereskedésének keze-lési és eladási raktárhelyiségeit, az üzlet egész szervezését, berendezését, forgalmát és fejlődése eredményeit. Ezen szem-léről, mely jóformán tanulmányok is beillik, a mely a fe-nemlített körülményeknél fogva némi aktualitással is bír, ér-dekes cikksorozat jelent meg a nevezett lap f. évi január 29-iki és február 5-iki számaiban, melyről érdemesnek tart-juk, ha csak röviden is, de a főbbekre néve megemléke-zni. A nevezett czég nagy kiterjedésű és mintaszerűen be-berendezett kezelési raktárainak valamint magának a mag-kereskedésnek tüzetes ismertetéséből a „Magyar Föld“ szerkesz-tője meglepéssel constatálja, hogy a főbb fontos sa-gu takarmány- és fűmagvak (here, luczerna, répa, fűvek stb.) forgalmát tekintve, a Mauthner-czég nem csak hazánkban, de az egész continensen a legelő-ső helyet foglalja el, üzletének jelentékeny fejlődését nem csupán az óriási készletek, a nagyszabású raktári be-berendezések és eszközök, de a be- és kiviteli forgalmat fel-tüntető üzleti összeköttetések is igazolván, melyekkel a ne-vezett lap részletesen foglalkozik. Igen tüzetesen ismerteti e cikksorozat az üzlet szállítási berendezéseit a kiviteli ver-senyképességet lehetővé tett intézkedéseket — melyeknek többek közt az is köszönhető, hogy ma már kivált a Kelet (Szerbia, Bulgária stb.) a német és osztrák magkereskedé-s mellözeseivel, közvetlen magyar forrásból: Marthner-czégtől fedezi szükségleteit, — majd érdekesen ismerteti a czég központi üzleti berendezését, mely a konyhakerti-és virágmagvak forgalmát közvetíti. Itt kivált az a mi-nutiosus pontosság és szigorú ellenőrzési systema öltött fel a „Magyar Föld“ szerkesztőjének, melylyel a magvakat ke-zelik és a megrendeléseket eszközlik, — ennek tulajdonít-ván nevezett szakértő azt a nem esekély eredményt, hogy az üzlethez érkező 250—300 megrendelés naponkint elinté-zhető, nem tétetvén különbség még arra néve sem, hogy a megrendelés mennyi és mily értékű magra történt, az 1 frtos megrendelésnek olyan pedáns gondnal kezeltetvén mint a több száz frt értékűre történő megrendelések. E szép sys-tema kétségkívül biztosítja az üzlet máris nevezetes szere-pét a nemzetközi magkereskedelem terén de in-dokolja a „Magyar Föld“ cikke szerint azt is, hogy ez üzlet hazánkban e nemű termények előállításával foglalkozó gazdáira néve jelentékeny pénz-forrássá is lett.

Baromfikedvelőknek. Az állatkert kiterjedt tyukászata, melyben a legkiválóbb haszon és dísz baromfi fajok vannak tartva és kitűnő példányokban képviselve, részint új fajok beszerzése, részint vérfriessítésül és a hiányok pótlásul első rangu külföldi tenyésztőktől beszerzett egyedek által bár-mily igényeknek megfelelőleg berendeztetett, illetve kieg-észítetett. Az okszerű baromfi tenyésztő közönség evről-évre fokozott mértékben keresi fel megrendeléseivel az állatkert tenyészdéjét, a mi fényes bizonyítéka annak, hogy az hiva-tásának eleget tesz. Tenyésztőjásokra megrendeléseket már elfogad az igazgatóság, és árjegyzéket kívánatra küld bér-mentve.

Szabadalmi ügyünk fejlődése a mult 1886-ik évben örvendetes lendületet vett, míg 1885-ben Budapesten ösz-szesen 116 szabadalom jelentetett be, köztük 4 külföldi, ad-dig 1886-ban 210 szabadalom adatott be, köztük 54 külföldi. Feltűnő lehet, hogy ép a kiállítás utáni évben, a mi-dőn csökkenés lett volna várható, mutatkozik e téren ily szép lendület, ez azonban teljes magyarázatát leli abban, hogy hazánkban eddig nem létezett szakavatott szabadalmi iroda, míg végre a mult évben Budapesten muzeumkörűt 10. szám alatt is szervekedett széles alapokon ily szak-iroda Benedek Lajos és társai czég alatt, a mely a keresk. miniszterium által is körrendeletileg támogatva, hatalmas lendületet adott a szabadalmi ügynek, a mi különösen abból is kitűnik, hogy ez iroda maga 193 ügyet jelentett be, köztük 51 külföldit s ezenkívül 207 szabadalmat szerzett külföldön hazai találmányokra.

A Kokován e hó 12-én tartott tánczvigalom alkalmá-ból a rendező bizottság jegyzője általunk mond e helyen hálás köszönetet, kik megjelenve a jótékony czéla felülhíze-téseikkel áldoztak, névszerint: Divald Gusztáv 2 frt, Aus-lander Vilmos 1 frt, Jerem Viktor 1 frt, Molnár József 2 frt, Mudry Mihály 1 frt, Somogyi Károly 1 frt, Kuchta András 1 frt, Kremniczky István 1 frt, Volkman Markusz 3 frt, Birnstingel Aurél 1 frt, Hlobucsek József 1 frt, Ho-lich Elek 1 frt, és Kuöpfler Károly 1 frt összesen 17 frt, mely a „Gömörmegyei m. közművelődési egylet“ kokovai köre elnökének át is adatott.

Hivatalos közlemények.

A tornalljai járás főszolgabírájától.

Pályázati hirdetmény.

276. sz. — Járásombeli királyi körjegyzőségben le-mondás folytán üresedésbe jött körjegyzői állomás választás útján leendő betöltése végett ezenel pályázatot hirdetek. A körjegyző évi fizetése személyes pótlékkal 600 frt, 100 frt lakbér, 35 frt irodái általány, 20 frt községi közgyámi fizetés, 85 frt 50 kr. utazási általány. A kör székhelye: Ragály. Ezen állomást elnyerői kívánók felhivatnak, hogy szabályszerűen folszerelt pályázati kévényöket hivatalomhoz

a folyó évi marcius hó 1-ső napjáig annyival inkább ter-jesszék be, — mivel akésőbb beérkezettek figyelembe vé-tenni nem fognak. A választás márczius hó 2-án délelőtt 11 órakor fog megtartatni.

Kelt Tornallján, 1887. február 10-én.

Szontagh, s. k. főszolgabíró.

Felelős szerkesztő: RÁBELY MIKLÓS.

Nyilt-tér *)

Rimaszombat, 1887. február 25.

A „Gömör-Kishont“ 1887. február 20-iki 8-ik számának „közön-ség köréből“ rovatában közlemény jelent meg, mely alólírottat mint szülésznot úgy tünteti fel, mintha szülésznoti hivatását híven és ponto-san nem teljesítene, s a közleményben leirt esetet oly elferdített alak-ban adja elő, mely a valósággal teljesen ellenkezik. Ezen közleményt réam néve sértőnek találván, az ellen óvást emelek, s a valódi tény-állást a következőkben adom elő:

A közleményben megjelölt időben a közleményt aláirt Pilis An-drás neje esteli 11 órakor lakásom ablaka alatt megjelenve, alólírottat következő szavakkal költötte fel általmól: „keljen fel, jöjjen gyorsan beteg gyermekemhez.“ Mire én azt válaszoltam: „ha gyermeke beteg, egy orvost hívasson hozzá, én nem értek a beteg gyermek gyógyításá-hoz.“ — Agyamból tüstént fel is keltem, midőn azonban lakásomból az utczára kiértem — azon ezéloből, hogy Pilis Andrásnéval a szükséges segély adása végett a beteg gyermek lakásán megjelenjek — ott senkit sem talált m: s mivel Pilis Andrásné lakását velem nem tudatta, sem ily nevé egyént eddig nem isme tem, ennélfogva kénytelen voltam la-kásomba — segélynyújtás nélkül visszatérni. — Megjegyzem, hogy Pilis Andrásné előttem egy szoval sem említette azt, hogy beteg gyer-mekének oly kezelésre van szüksége, melyet csak szülésznot szokott tel-jesíteni, erről csak másnap értesültem s ekkor tudtam meg, hogy a beteg gyermek-kezt kezelő orvos a szülésznoti segélyt még a délutáni órákban ajánlotta, annak segélyül való hívása a közlemény írójának csak esteli 11 órakor jutott eszébe. — Valótlán a közl-mény írójának azon állítása is, mintha én minden rábeszélése és rimánkodására a segélynyújtást megtagadtam volna. — Egy évi szülésznoti működésem ideje alatt nem merült fel ellenem azon panasz, hogy bárkitől is — szülésznoti minőségemben — a kért segélyt éjjel vagy nappal megvon-tam volna: s e tekintetben hivatkozhatom mindazon egyénekre, kik szül-észnoti minőségemben segélyemet igénybe vettek.

A fent elmondott tényállással szemben a közlemény írójának réam vonatkozó támadásait visszautasítom s roszakaratu, valótlanságo-kon alapuló állításait hazugnak nyilvánítom.

Özv. Percz Istvánné, városi szülésznot.

*) E rovat alatt közlöttékert nem vállal felelősséget a szerk.

Magán-hirdetések.

M e g h i v á s

a „Rimaszombati takarékpénztár“

1887. évi február hó 28-án, délelőtt 9 órakor, saját helyiségében megtartandó évi rendes közgyűlésre.

T á r g y a k :

1. Igazgatósági jelentés az 1886. év üzletéről.
2. A felügyelő-bizottság jelentése a számadás és mérleg megvizsgálása felől.
3. Az osztalék megállapítása.
4. Az igazgatóságból kilépő tagok helyeinek betöltése.
5. A felügyelő-bizottság megválasztása.

Az igazgatóság.

Bérbe adandó.

Rimaszombattal határos Szathmáry-Király Barnabás majom-majsai birtoka, mely 540—50 1200 □ öles hold terjedelmű, regale-joggal és gazdasági épületekkel együtt 1887. szeptember 1-től bérbe adandó, — vagy örök áron megvehető. 1—3 Értekezhetni a tulajdonosnál Miskolczon.

Sáta község határához tartozó Ladányvölgyben, mindjárt S.-Várkony felett, a legelső osztályu

szalon-kőszén

a forgalomnak átadatván, tisztelettel hozatik köztu-domásra, hogy 100 kgr. loco bányá 26 krjával bár-mily nagy mennyiségben pontosan kiszolgáltatik.

Nagyobb megrendeléseknél százalék leengedés. — Fuvarozások kívánatra eszközöltetnek.

A sátai kőszénbánya-vállalat.

Hirdetmény.

Néhai Danielisz Károly örökösök tulajdonához tartozó, a Loson-czi-utczában 36-ik szám alatti ház, egészben vagy részletenként folyó évi április hó 30-tól haszonbérbe kiadó. Értekezhetni alólírott nál.

Rimaszombat, 1886. febr. 15.

Szontagh Károly.

Hirdetmény.

201. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **a m. kir. kincstár** végrehajtatónak **Gelb-Polyák Mária** végrehajtást szenvedő elleni 210 frt 54 $\frac{1}{2}$ kr. adótarozás s jár. iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Szeleze község határában fekvő a szelezei 41 sz. telekkönyvben foglalt 4/12 urb. telekből Gelb Mária nevének álló 4/16 rész jutalékára az árverést 519 frtban ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi márcz. hó 16-ik napján d. e. 10 órakor Szeleze községben a községi bíró házában megállapított nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak. — Árverezni szándékozók tartoznak a becsárának 10% -át vagyis 51 frt 90 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Rimaszombat, 1887. évi január hó 18-ik napján.
A rimaszombati kir. tszék mint telekkönyvi hatóság.

Fornét, kir. tszéki elnök.

Hirdetmény.

8481. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **szabari János** végrehajtatónak **Fazekas Mária** végrehajtást szenvedő elleni 300 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Horka község határában fekvő a horkai 25. sztkben foglalt 4/8-ad urbéri telek, 22. számú ház s urbéri erdő- s legelőtelméről Fazekas Mariát illető 1/6-od rész jutalékára az árverést 376 frtban ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi márcz. hó 31-ik napján d. e. 10 órakor Horka községben a község bíró házában megállapított nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul eladatni fognak. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át vagyis 37 frt 60 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombat, 1887. évi január hó 5-ik napján.
A rimaszombati kir. tszék, mint telekkönyvi hatóság.

Fornét kir. tszéki elnök

Hirdetmény.

6814. sz. — A rimaszombati kir. tszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Palánszky Bertalan** végrehajtatónak **Kupez Márton** végrehajtást szenvedő elleni 85 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Pelsűz-Ardó község határában fekvő a Pelsűz-Ardó 31 sztkben foglalt Kupez Márton nevének álló urb. birtokra az árverést 766 frt 70 krtban megállapított kikiáltási áron elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi márcz. hó 23-ik napján d. e. 10 órakor Pelsűz-Ar-

dó községben a községi bíró házában megállapított nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak. — Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át vagyis 76 frt 67 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes ér-

tékpapírban a ki küldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombat, 1887. évi február hó 1-én.
A rimaszombati kir. tszék mint telekkönyvi hatóság.
Fornét, kir. tszéki elnök.

FLEISCHER és TÁRSA

gépgyára és vasöntője KASSÁN, Eperjesi-ut 6. sz.

Ajánljuk a t. gazdaközönségnek a tavaszi időnyre szükséges gépeket, nevezetesen: **szállárdan szerkesztett, könnyű Sorvető és szórvető gépeket, Ekéket és boronákat, Hengereket, lókapákat, stb. Továbbá Backer- és magtárrostákat,** mely gyártmányainknak gépgyárunkban **állandóan jelentékeny készletet tartunk.**

Szállítunk továbbá saját gyártmányu s legjobb szerkezetű szeszgyár- és malombereendezéseket, gőzgépeket, és gőzkazánokat, házi- és egyéb szivattyukat stb. --- Elhasznált gépek, különösen

gőzmozdony és gőzcséplők

2-6

pontos **átigazítását** és **javitását** legjutányosabban eszközöljük.

Gyártmányaink képes jegyzékét b. kívánatra ingyen és bérmentve küldjük.

A legjobb kávépótlék:

MANILA-VELIM

vörös dobozokban jeggyel.

Velimi világkáv

faládácskákban földtekével.

FÜGEKÁVÉ

czukorsüveg-alakban

és a legfinomabb csokoládék, nevezetesen:

Chocolat Velim

a velimi részvénytársulat gyáraiból

PRÁGÁBAN.

4-10

Kapható minden fűszerkereskedésben.

5 millió forint teljesen befizetett részvénytőke.

A „Bécsi biztosító társaság“ és a „Bécsi élet- és járadék biztosító intézet“

alólírott magyarországi fiókgazgatósága által hazánk egyes főbb városaiban már kötvénykiállítási joggal felruházott főügynökségek is felállítván, tudatjuk, miszerint főügynökök:

Miskolczon: TÖRÖK ALADAR urat.

Debreczenben: Simonffy Sámuel kir. tanácsos urat.

Aradon: Assael A. Abrahám urat.

Pozsonyban: Minályi T. E. ipar- és kereskedelmi kamarai elnök urat.

Sopronban: A soproni építő- s földhitelbank részvénytársulatot.

Temesvárott: Redl testvér urakat.

Nagy-Becskereken: Hirtenstein és Reiner urakat.

Szegeden: Tóth Pál urat nyertük meg; felkérjük a t. biztosító közönséget, hogy ugy tűz-, jég- és szállítmányi, valamint életbiztosítási ajánlataikkal társulatunkhoz, esetleg illetékes főügynökségünkhöz fordulni és minden kívánalomnak megfelelő társaságunkat bizalommal felkeresni sziveskedjék.

Fentnevezett társulataink, míg egyrészt tekintélyes tőkéjük által is már teljes biztosítékot képesek nyújtani az elfogadott kockázatokért, másrészt előnyös díjtételei versenyképessé teszik minden eddigi hazánkban működő biztosító társulattal szemben; mitőbb az életbiztosítási üzletágban oly előnyös combinatiókat vett fel díjtáblázataiba, melyek a biztosító közönség minden várakozásainak megfelelnek.

Társulataink elvül tüzvén ki továbbá, hogy bekövetkező szerencsétlenségek esetén a károk gyors, pontos és igazságos rendezésére lelkiismeretesen gondot fog fordítani, reméljük, miszerint a t. biztosító közönség egész bizalommal fogja felkeresni ajánlataival társaságainkat, mi pedig igyekezni fogunk az irányunkban tanusított bizalmat mindenkor teljes mértékben kiérdemelni.

Ugyanez alkalommal felkérjük végül a kör- és községi jegyzőket, néptanítókat, iparosokat, kereskedőket, valamint a kisebb birtokos urakat, kik helyben vagy vidéken társulatunktól ügynökségeket vállalni hajlandók, hogy ezek elnyerése végett levélileg hozzájuk vagy a miskolczi főügynökséghez fordulni sziveskedjenek.

TISZA LÁSZLÓ, igazgató.

ÁGOSTON JÓZSEF, vezértitkár.

6-6

Gömörmege a miskolczi főügynökség kerületébe tartozik. Rimaszombati kerületi ügynök: DICKMANN ARMIN.